

Nr 1, mars 2012

FROnytt

Medlemstidning för Frivilliga Radioorganisationen

Möte med
FN-ambassadören

Ungdomar
på vinterkurs

Ovärderlig hjälp under
stormen Dagmar

Ansvarig utgivare

Kent Ahlqvist

Chefredaktör

Daisy Balkin Rung

daisy.balkin@fro.se

0768-532540

Bild & layout

Stephanie Rung

Redaktionen

redaktion@fro.se

Redaktörer

Torbjörn Appelgren

torbjorn.appelgren@fro.se

Lennart Benson

lennart.benson@fro.se

Lillemor Bohlin

lillemor.bohlin@fro.se

Totte Fleischer

totte.fleischer@fro.se

Marie Nedinge

marie.nedinge@fro.se

Sara Nilsson

sara.nilsson@fro.se

Ordförande

Georg Guldstrand

georg.guldstrand@fro.se

FRO Kansli

fro@fro.se

08-52807730

Tryck

V-tab, Vimmerby, 2011

ISSN-0345-3758

Chefredaktören förbehåller sig
rätten att redigera inkommet
material.

Nästa nummer

Utkommer 15 juni

Manusstopp 20 maj

Omslagsbild

Två av fyrehjulingarna med
tätfordonet först, möter åkarna
på väg mot målet i Alvik

Bild: Torgny Appelgren:

Innehåll

- 3 Ledare
- 4 Tiotusen kronor rikare
- 5 Profilen
- 6 Rikskonferensen i Sälen
- 8 Ovärderlig hjälp under stormen
- 12 Årets Vikingaränn
- 14 En FRO- släkt
- 16 Med RAKEL i Göteborg
- 18 Ungdomar på vinterkurs
- 22 Smått & gott
- 24 Sportlovsaktivitet

I december utdelades några av 2011 års medaljer.

Överst från vänster: Rolf Tidlund, guld, Fredrik Andersson, guld, Kurt Göthe, silver

Längst ner från vänster: Benny Nord, guld, Helena Battersby, guld, Thomas Hillermar, guld

Är tillsammans eller ensam stark?

De senaste sex åren har jag haft förtroende att få delta i arbetet som sker i centralstyrelsen. De senaste två åren som dess ordförande. Därmed har jag haft det yttersta ansvaret för vad som sker och eventuellt inte sker. Uppdraget går mot slutspurten och riksstämman (RS) i Höllviken är målsnöret för mig och nuvarande styrelse. Nu är "ensam inte stark", utan till min och hela styrelsens hjälp har vi haft ett antal centrala handläggare samt vårt verkställande utskott (VU). Utan allt arbete som sker av dessa skulle FROs centrala ledning stå sig slätt. Vill passa på och visa min uppskattning för allt det arbetet många lägger ner i FRO på olika sätt! Dels centralt men även lokalt i förbund och avdelning. Tack!

Det jag saknat under mina år är ett större förbundsengagemang! Tyvärr så finns det alldeles för många förbund som har lågt engagemang eller inte anser sig behöva jobba med vissa frågor. Svar på remisser och annat som ska levereras uteblir. Varför har det blivit så? Vi har som ett medel mot detta symptom påbörjat, eller rättare sagt återupptagit funktionärsutbildning. VU har också särskilt inriktat stöd till några förbund vi vill stödja.

Jag tror det är viktigt att funktionärer på alla nivåer får mötas och diskutera vad som är lokala problem och frågeställningar. Centralt kan vi bara försöka skapa förutsättningar och medel för att saker ska hända lokalt. Sedan är det dessa "händer och fötter" som måste arbeta och få saker gjorda. FRO blir aldrig

bättre än vad förbund och avdelningar gör. "Tillsammans är vi starka!"

Om vi har funktionärer som inte vill engagera sig i FRO, är det då inte dags att förnya och kanske till och med förnya funktionärskadern? Vad görs i ditt förbund för att släppa fram de yngre? Varje riksstämma konstaterar vi att medelåldern ökar på alla delegater. På dialogen med Försvarmakten fick vi höra att medelålder på våra befattningar är 53 år. Vad görs åt detta fick vi frågan. Ansvaret är nog tvådelat, förbunden måste se till att rekrytera till våra uppdrag. Men förbandschefer måste också stå upp och ställa krav på förbund samt våga förnya bland sina befattningar.

Nationella sambandsenheter (NSE) är ett växande och spännande uppdrag vi åtagit oss gentemot Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB). På sikt ska det finnas 10 enheter med 36 befattningar i varje. Det kommer ställa höga krav på rekrytering till uppdraget. Alla förbunden måste känna ett stort ansvar för detta.

Avslutningsvis vill jag påtala att beslut vi tillsammans tar på kommande RS inte bara är något som den centrala ledningen ska arbeta med. Besluten innebär att hela FRO ska gå i viss riktning, exempelvis så fastställdes på senaste riksstämman att vi skulle öka antalet medlemmar med 10 % till 2015. Vi har sjunkit i antalet medlemmar... Vad har just ditt förbund gjort för att öka antalet medlemmar? Fråga din förbundsstyrelse!

Georg Guldstrand
Centralstyrelsen ordförande

De blev 10.000 kronor rikare

På tre månader lyckades de rekrytera 15 nya medlemmar. I och med att de vann rekryteringstävlingen får de första priset på 10.000 kronor. FROnytt träffade FRO Gotland en kall vinterdag utanför Visby.

Text & bild: Daisy Balkin Rung

Det är två gentlemän som hämtar utanför hotellet för att ta oss ut till gotlänningarnas förbundslokal. Ordförande Bertil Olsson hälsar välkommen med stora famnen och berättar att han är mäkta stolt över vinsten. – Vi läste bland annat i FROnytt att rekryteringstävlingen skulle fortsätta, så vi tänkte nu gör vi slag i saken. På en amatörradiokurs informerade vi om FRO och där fick vi in många nya till vårt förbund, säger Bertil Olsson.

Rikard Wärrff, som var kursledare, höll i informationen. Han är själv både radioamatör, FRO:are och sjövärnsskårist. – Kursen hålls i Röda Korsets lokaler i Slite, stämningen är alltid trevlig och de var idel öra. Inte nog med att de blev nya medlemmar de värvade i sin tur några kompisar.

Att på tre månader värva 15 nya medlemmar på en ö som Gotland är en stor bedrift. Och det märks att de fyra FRO:arna som sitter runt bordet är glada. – Självklart är vi stolta och mycket nöjda. Men nu är inte arbetet över – nu ska vi behålla de medlemmar vi har och vårda dem ömt, säger Bertil Olsson. – Det är inte så enkelt att få medlemmarna att komma på aktiviteter. Idag är konkurrensen stor, säger Lars-Eric Thor, viceordförande i förbundet. – Men vi gör vad vi kan för att få dem aktiva.

Med på vår träff är också Christer Wennström som är redaktör för FyRtiOtvåbladet, Gotlandförbundets medlemstidning.

– Vi är med på en del aktiviteter som till exempel Rally Gotland där vi sköter säkerhetssambandet.

Det börjar dofta kaffe och vi flyttar in i köket. Där har Bertil Olsson dukat upp med tårta för att fira vinsten. – Några gånger per år arrangerar vi studiebesök och de brukar vara uppskattade. Då tar man med sig hela familjen, och det kan komma 25 personer. Det är bra utdelning med tanke på att vi har dryga 100 medlemmar, säger Bertil Olsson.

Förbundet har ett bra och gott samarbete med Gotlandsgruppen, däremot är det lite så där med Region Gotland som är lite försiktig med att släppa in nytt och rätt dålig på att ställa upp med pengar, säger Bertil Olsson lite försiktigt. – Det är trist med tanke på vad FRO faktiskt kan bidra med i både kunskap och erfarenhet. Vi är ju kända för vårt sambandskunnande.

Vad ska ni göra med vinsten på 10.000 kronor? – Uppgradera vår radioutrustning, säger Christer Wennström. Han får medhåll av alla runt bordet. – Ja det är viktigt. Sedan vill vi också satsa på vidareutbildning och medlemsvård, säger Bertil Olsson.

Tårtan är nästan uppäten och solen börjar sakta gå ner bortom träden. De båda gentlemännen Bertil och Lars-Eric ser till att chefredaktören tryggt kommer tillbaka till Visby. Och hälsar att FROnytt är hjärtligen välkommen åter. Det tar vi fasta på.

Från vänster: Rikard Wärrff, Christer Wennström, Bertil Olsson, Lars-Eric Thor

FRO är som ett andra hem

**Text: Daisy Balkin Rung och
Stephanie Rung**

Under en helg i mitten av februari hade FRO nytt utbildningskonferens. Där träffade vi Totte, en 20-årig kille från Malmö, som numera bor i Borås. Totte sitter bland annat med i Ag (arbetsgrupp) Ungdom.

- Jag har varit aktiv i FRO i tre år och det har varit riktigt roliga år. Han fick idén av att gå med i FRO genom att bästa vännen var aktiv där. Så en tisdagskväll följde Totte med sin kompis och fastnade direkt.

2009 gick Totte kamratmarschen i Ronneby och lärde känna många nya kompisar. Och han berättar roande om hur han och några andra deltagare gick vilse under den traditionella långa marschen. Han fortsatte sedan att gå på tisdagskvällarna i Malmö.

Den första sommarkursen var i Ånn. Det var en grundkurs i en vecka.

– Det var extremt roligt, säger Totte Fleischer. Man får så många nya kompisar och dessutom lär man sig så mycket. Det har lett till att han fortsatt med FRO och gått flera sommarkurser bland annat i somras på Fårö och i Höllviken.

Totte bor numera i Borås tillsammans med sin flickvän som han träffade under FRO:s tisdagskvällar för tre år sedan. Båda flyttade dit i augusti förra året för att plugga. Han studerar till systemvetare på högskolan. Han hoppas på att komma med på grundkursen för sambandssystemoperatör för hemvärnet i Höllviken. Under

sina tre år som ungdom i FRO har Totte ständigt stött på den militära signaleringen som väckt ett intresse inom den militära sidan för honom. Därför hoppas han också att han ska bli placerad i en hemvärnsstab efter kursen i sommar. Eftersom han fyller 21 år i sommar får han inte gå fler ungdomsutbildningar.

På frågan vad det roligaste under alla år har varit svarar Totte glatt att det har varit alla nya kompisar och allt resande han fått göra. Och han

hoppas på att det kommer bli många roliga år till.

På fritiden gillar Totte att hålla på med datorer, teknik och programmering. Vi frågar honom om han inte gillar sport, eller tycker om att gå och kolla på fotbollsmatcher. Då skrattar han och säger.

- Nej, sport är inget för mig.

Då har vi någonting gemensamt. Sport är nämligen inte någonting för oss heller!

Tre dagar i storpolitikens centrum

Text & bild: Daisy Balkin Rung

När ni läser detta har det förflutit två månader sedan Folk & Försvarskonferensen i mitten av januari. I den församlade "världspressen" rapporterades det mest om Håkan Juholt och hans fadäser. Men detta reportage från Sälen skulle lika gärna kunna ha rubriken: "Inte bara Juholt i Sälen".

Konferensen startar egentligen redan på Arlanda. Då träffas alla i incheckningen. Några har inte setts sedan förra konferensen. Flera har regelbundna möten under året och sedan är det de nya. Alltså de som aldrig bevisat en rikskonferens förr. De utmärker sig en del. Så tycker åtminstone vi, som slutat räkna hur många gånger vi deltagit. Det är vanligt att man kommenterar varandras bagage:

- Oj ska du stanna i fyra veckor? Har du glömt skidorna? Då vet man att konferensen är igång.

Förste man på scenen var försvarsminister Sten Tolgfors. Hans tal liknade inte de föregående årens. Tolgfors pratade om samarbete:

- Sverige är ett land som bygger säkerhet tillsammans med andra. Det är viktigt att vi ser förändringar i omvärldsutvecklingen, i den säkerhetspolitiska miljön, och i förutsättningarna för Europas säkerhets- och försvarspolitik, samt hur förmågor byggs. Detta bygger på samarbete i Norden, i Europa och transatlantiskt, för inget land klarar dessa utmaningar ensamt.

Glädjande var också att han nämnde de frivilliga försvarsorganisationerna med enfaset:

- Frivilligorganisationernas stöd för rekrytering och bemanning är mycket uppskattat.

Inga rubriker

Mer än så blev det inte om de frivilliga försvarsorganisationerna. Inte ett knyst under tre hela dagar.

Vi frågar FRO:s ordförande Georg Guldstrand vad han tycker om det.

- Alla frivilliga försvarsorganisationer har alltid en lunch tillsammans en av dagarna. Vi var alla enade om att vårt utrymme på konferensen har minskat. Idag är vi totalt osynliga vilket inte är acceptabelt! FOS ordförande, som sitter i Folk och Försvars styrelse, kommer framföra våra synpunkter och vilja till förändring. Han företräder 18 medlemsorganisationer av 70, så hans åsikter bör kunna påverka kommande konferenser.

Till Sälen kommer väldigt många journalister. De vill ha utspel och svarta hål. Konfrontationer, kronor och ören. Och sådant kan inte de frivilliga försvarsorganisationerna presentera. Inte ens vår överbefälhavare nämnde frivilligorganisationerna. Men å andra sidan gjorde han ju det förra året. Man får vara glad för det "lilla". Sverker Göranson talade istället om behovet av samverkan och mer pengar. Ett mycket bra tal, inga lova hit och lova dit. Ej heller att allt är guld och gröna skogar. Utan ett nyanserat balanserat tal som mycket gick ut på att om politikerna fortsatt vill ha ett kompetent välutbildat försvar så måste mer pengar till efter 2014.

Georg Guldstrand, många har sagt att detta var en av de bästa konferenserna - vad tycker du?

- Min referensram är tre konferenser. I år var det intressant att få de ekonomiska aspekterna på säkerhetspolitiken i Sverige och Europa. Vem visste att sju utav världens mest växande ekonomier

Folkpartiledaren Jan Björklund och Barometerns politiska redaktör Ulf Wickbom

Överbefälhavare Sverker Göranson

fanns i Afrika? Det var också intressant att höra rikspolischefen tala om rättssäkerhet, deras syn på växande köer avseende vardagsbrott samt ambassadörerna från Israel och Egypten hur de ser på framtiden i området.

Vår i Sälen?

Nej våren hade inte kommit till Sälen. Men den fanns ändå med väldigt påtagligt i rikskonferensens program. Jag syftar till det som kallats "den arabiska våren". Självklart kan man i en konferens som handlar om försvars- och säkerhetspolitik inte undgå den enorma utveckling som skett i delar av Nordafrika och Mellanöstern. På plats fanns biståndsminister Gunilla Carlsson, ambassadörerna från Egypten och Israel. Vem hade trott att Tunisien, Egypten och Libyen skulle störta sina respektive envåldshärskare, alla länderna inom loppet av några månader?

Sedan konferensen har det hänt fruktansvärda saker i Syrien och när detta skrivs, vet vi inte hur utvecklingen blir. Det enda vi kan hoppas är att världssamfundet på något sätt kan få stopp på övergreppen och mordandet av civila. Och att fler despoter faller en efter en. Att invånarna vågar stå upp för sina rättigheter och att så lite blod som möjligt spills. I Syrien, Jemen, Bahrain för att nämna några.

"Vem visste att sju utav världens mest växande ekonomier fanns i Afrika?"

Vi svenskar pratar väldigt mycket om andra länders övergrepp. Men hur står det till med vår egna rättsstat? Lagar och förordningar

ska hållas och myndigheter kan ibland ta till för mycket för att följa dessa till punkt och pricka. Polisen och åklagarmyndigheten är några. Etik och moral går inte alltid hand i hand när det gäller övergrepp mot den enskilda människan och dennes familj. EN STOR SKAM för rättssverige när den lilla människan kommer i kläm och sedan inte får den offentliga ursäkt och upprättelse som hade varit berättigad. Om detta diskuterades det på scenen med representanter från bland annat Advokatsamfundet.

Det nya Afrika

Ett av de bättre föredragen höll SVT-journalisten Erika Bjerström som berättade om det nya framgångsrika Afrika. Det Afrika som sällan får synas i media. Där ekonomin blomstrar och välståndet sakta men säkert ökar. I Tanzania har man lyckats med att ge alla invånare en sjukförsäkring, det som inte ens USA har lyckats med. I Rwanda växer ekonomin och människor har fått en framtidstro. Alla skolbarn får på sin första skoldag en laptop. Sju av världens 10 växande stater ligger idag söder om Sahara. Det sänder signaler till oss härhemma. Och till oss som många gånger haft förutfattade meningar om Afrika. Att ekonomierna växer beror inte på biståndet - utan på demokratiskapande, kontakter och driftighet.

Tre dagar går fort. Många nya kontakter har tagits, visitkort bytts och de flesta känner sig väl förkovrade, ganska trötta men "peppade" inför vintern och vårens utmaningar.

FRO ryckte in under stormen Dagmar

Björn Ohlsson och Tomas Åberg i stormskogarna utanför Sundsvall

Det kom ett mail från Tomas Åberg där han berättar om FRO:s insats under stormen Dagmar i december. Här är delar av hans berättelse.

DAG 1

Dagmar började göra sig gällande redan vid midnatt här i Sundsvall, kulmen uppstod någon gång vid 03-tiden den 26 december och då var det mycket obehagligt att bo i ett tvåvåningshus med sovrummet på övervåningen mot väster därifrån vinden kom. Jag och cirka 300 av mina "grannar" på denna linje drabbades av konstant elavbrott i tre dygn men vi var långt ifrån de värst drabbade...

Mina tidigare erfarenheter från storstörningar gjorde sig gällande de närmaste timmarna. För det första: Inget görs i fält så länge

stormen pågår. För det andra: Det kommer att bli svårt att i detta informationskritiska läge (gissa hur nedlastade telefonnäten blir då alla vill veta när strömmen kommer tillbaks?) få kontakter med ansvariga hos de drabbade nätbolagen i området för att anmäla att Molos-resurserna är tillgängliga. Tur att jag hade batteri kvar i min bärbara PC hemma. Jag loggade in på SUSIE och såg att elsamverkansledningen skulle ha ett möte på förmiddagen. Jag skickade mail till alla i den nämnda gruppen och anmälde där att vi var tillgängliga. Efter fem minuter fick jag svar från sammankallande att de skulle höra av sig efter mötet. Nu var klockan 0930 och jag började försiktigt kontakta några i Molos-gänget med budskapet att nu kan det vara dags...

Därefter kontaktades E.ON Elnäts lokale nätnansvarige. Svaret var "Ja vi behöver er."

Efter några telefon- och Rakelsamtal var första gänget kallat. Vapendragaren Pelle S dök upp och tillsammans planerade vi uppstarten av uppdraget

Klart ljus från Svenska Kraftnät

Fullt fokus hade nu legat på kunden, uppdraget och att få göra nytta. Innan vi kunde göra något aktivt måste ju uppdraget självklart förankras hos Svenska Kraftnät. Vi presenterade uppdraget och fick klart ljus.

Insatsen börjar

Nu var vi redo att agera. Bandvagnen skulle rekognoscera en längre 10 kV-linje som sträcker sig ner mot Gävleborgs län, på många håll ganska otillgängligt. Toyotan

skulle samtidigt rekognoscera läget efter ett antal inkomna telefonanmälningar. Var det så illa som abonnenterna sagt eller kunde man avvakta? Kartor ordnades och skrevs ut i Molosvagnen. Vi drog iväg. Molos-2 hade nu sitt första skarpa uppdrag och det blåste fortfarande runt knutarna.

Klockan 1800 byttes delar av besättningarna. Denna gång fick vi ett gemensamt uppdrag där det handlade om att följa en delvis svårtillgänglig 10 kV-ledning längs Ljungans dalgång ett par mil västerut. Flera indikationer fanns på stora träd påfall där. Toyotan åkte till bakre änden av nätet där det var mer ledning längs väg, bandvagnen startade närmare kusten där det var mer skog. Avhjälpande linjemontör som tillkallades var ensam så vi biträdde honom då han kapade ner de nedfallna träd som vi hittade, en säkerhetsfråga inte minst. De sista träden kapades vid 01-tiden på natten och då kunde vi dra oss

hemåt och invänta eventuella nya uppdrag.

DAG 2

VI fick höra att bandvagnen inte behövdes men kommunikation i fält hade blivit en het potatis. Att mobiltelefonin fallit ur ganska tidigt är inte heller ologiskt.

E.ON har ett eget 80 MHz relästationsnät i området samt några mobilstationer som även kan anslutas till Vattenfalls Mobilradio 80. Men då man inte har några specifika krav på sina entreprenörer att ha radio i sina fordon är det bara en bråkdel av alla resurser som ingår i störstörningen som kan kommunicera med varandra och med driftcentralen. Detta funkar inte.

Rakel-spåret

En utlåning av Rakelterminaler från Svenska Kraftnät skulle bli ett bra komplement. Nu gäller det att få

ner terminalerna från Örnsköldsvik dit vi nyligen haft dem utlånade till Vattenfall. Detta gjorde Pelle med sin egen bil och på eftermiddagen möttes vi för ett besök på E.ONs driftcentral i Sundsvall.

Besöket behövdes dels för att vi skulle uppdatera driftpersonalen om vad som kommer att ske och dels att se vilken talgrupp som är den lämpliga. Vid undersökning av deras fasta terminal konstateras att de enda gemensamma talgrupperna som sammanfaller med Svenska Kraftnät's terminaler är Samverkan. Vi beslutar då att nyttja "Samverkan Väno Alla-2".

Dags att påbörja den efterlängtdade utplaceringen av terminalerna. En uppdelning gjordes för att vara så effektiva som möjligt. Montörerna var ju utspridda på ett stort område i två län och vi började från varsin ände av området längs kusten. Vi fick i slutet av dagen/kvällen veta att man skulle ha en montörsträff kommande morgon, därför kunde de montörer som av olika anledningar inte nåddes denna dag få sin terminal då istället.

Vid överlämnandet av terminalerna ställde vi in rätt talgrupp, klickade bort "man nere" samt överlämnade en enkel instruktion med nummerlista (se bilaga "Rakellista EON 2011-12-27") Till varje terminal medföljde en laddare 230V och en laddare 12V. För enkelhets skull packades dessa i en plastpåse vid överlämnandet.

DAG 3

Fick indikationer på att det var svårt att via Rakel nå E.ON:s driftcentral i Sundsvall. Vid besök där konstaterades att de hade problem med ett trådlöst headset som de har till sin fasta Sepura. En enkel instruktion skrevs ihop vilket verkar ha givit positivt resultat.

Frivillig försvarsutbildning

**MILITARY WEEKEND – FÖR DIG
SOM VILL PROVA PÅ I FÖRSVARET**

Military Weekend är till för dig som fyllt 18 år och funderar på om du skall delta aktivt i Försvarsmaktens verksamhet. Under tre intensiva dagar får du prova på det militära livet med förläggningstjänst, sjukvård, exercis och hantering av militär utrustning. Du får också veta mer om de frivilliga försvarsorganisationerna och Försvarsmakten.

GRUNDLÄGGANDE SOLDAT-
UTBILDNING FÖR FRIVILIGA (GU-F)

GU-F är en obligatorisk två-veckorsutbildning på cirka 135 timmar för de som vill tjänstgöra på specialisbefattningar i hemvärnet och som saknar militär grundutbildning sedan tidigare.

Vi var med på Eldsjälsgalan i Halmstad

I januari var det stor eldsjälsgala på Teatern i Halmstad. Den arrangerades av Halmstad & Co och var en gala för alla eldsjälar inom föreningsliv och idrott i Halmstads kommun. Människor som normalt inte uppmärksammas för sina insatser. 250 personer var inbjudna. Föreningar som inbjudits erhöll två platser per förening men FRO var undantaget, vi inbjöds med åtta personer både från avdelningarna i Halmstad och Falkenberg, som svarat för säkerhetssambandet under The Tall ships Races.

Vid galan premierades ett antal personer som i det tysta arbetar med olika projekt "kultur, idrott, nattvandring, Livräddning Tylösand med flera. Det bjöds även på underhållning av okända och kända förmågor. Vid ankomsten bjöds på mingel med välkomstdrink och lättare tilltugg. Vi lät oss väl smaka av det som bjöds innan vi tågade i samlad grupp till en av salongerna i Teatern för utdelningarna av utmärkelserna och underhållning. Efter skildes

vi och hoppas att det var vår tur nästa gång att uppmärksammas för våra insatser. En poäng i det hela var att evenemangsansvarige inom Halmstad & Co förberedde oss i FRO på kommande mindre och större sambandsuppdrag. Så visst fick vi bra kontakter och premierades på vårt vis. 2012 har börjat positivt för vår räkning.

Jan Broddesson
Ordförande i FRO Halmstad

rakom.se

Radiokommunikation i Borås

Tvinnargatan 25 | info@rakom.se | Tfn: 033-723 22 10
507 30 | Brännhult | www.rakom.se | Fax: 033-13 88 71

Rakom erbjuder följande produkter:

- Komradio, handapparater och mobilstationer
- Antenner och koaxkabel
- Kontakter och adaptrar
- Strömförsörjning och laddare
- Peltor hörselkåpor
- Kantronic packetmodem
- Uthyrning av komradio

För tekniska data se rakom.se

FRO medlemmar har 20 % rabatt på priserna på hemsidan (12 % för Peltor & ICOM)

Prisvärd komradio

Rakom UV-X4

136 - 174 MHz & 400 - 470 MHz, 2 W, 100 kanaler

Rakom UV-X4 ersätter UV-3R och har tvåradig display

Wouxun KG-UV6D

136 - 174 MHz & 400 - 470 MHz, 4-5 W, 200 kanaler

KG-UV6D levereras i en box med en mängd tillbehör:

- Batteri 1 300 mAh
- Batteri 1 700 mAh
- Batterilåda för AA.
- USB programkabel-
- Bordsladdare dubbel + 1A nätplugg
- Billaddarkabel
- Hörtelefon med PTT
- Biladapter 12V
- Monofon
- Lådväska
- BNC adapter

Vikingaränn med inbyggt triathlon

Text& bild: Marie Nedinge

Vikingarännets general Anders Tysk vid banankontrol-

Vikingarännet, Sveriges största skridskolopp, körs varje år om bara isarna bär. Närmare 2200 åkare skinnade i år de 80 kilometrarna på Mälarisar från Uppsala till Stockholm.

För ett fungerande samband utmed en så lång sträcka går det åt både mycket folk och mycket materiel. Runt tjugofem FRO:are spreds ut på de sex stationerna för åkarservice

utmed banan, där de höll ordning på totalt fem olika radionät och cirka 120 radiostationer. Dessutom fanns två ambulerande FRO-tekniker tillgängliga om någotskulle gå sönder eller sluta fungera. Vikingarännet hade också själva runt hundra egna funktionärer utmed banan i det så kallade Isgubbenätet. Alla dessa funktionärer utrustades med olika typer av bärbara radioapparater,

främst Icom F25 och F44.

Stort sambandsnät

Själva sambandscentralen fanns vid målet utanför Alviks Strand, med tillgång till stort och smått i radioväg. Marin VHF behövdes för kontakt med de fyra svävarna och hydrokoptern och den civila radio S70 för Räddningstjänst och ambulans. Passning skedde också på JRCC – den kombinerade sjö- och flygräddningstjänsten i Sverige. Dessutom hade FRO ett eget säkerhetsnät på 160 MHz respektive 450 MHz via ett antal repeatrar. En gps-uppkopplad Ipad i sambandsvagnen visade hela tiden på en karta var svävar och fyrhjulingar befann sig i realtid.

Sambandsvagnen fungerade lite som ett allmänt informationscenter och värmestuga för behövande funktionärer på säkerhetssidan. FRO ordnade därför på eget initiativ kaffe och smörgåsar åt bland annat Räddningstjänstens personal. Det var mycket uppskattat!

Mycket blöt bana

Större delen av natten före årets lopp regnadedet kraftigt och temperaturen steg ovanför nollstrecket. Tidigt på morgonen när FRO:s personal anlände till målet, gick det inte så bra att nå sambandsvagnen vid målfällan. Den stod där ute på isen i nära halvmeterdjupt vatten...

– Vattnet nådde upp till mitten på hjulen på vagnen, berättade sambandschefen Anders Eltvik.

Vi fick helt enkelt köra portabel radio för sambandet till en början. Till slut kunde i alla fall vagnen med visst besvär dras upp på land igen och antennerna resas på lite stadigare grund.

Triathlon

För åkarna ute på banan blev det tufft. Förutom att de måste gå på

land vissa sträckor på grund av svag is eller rännor, blev isen allt sämre ju närmare mål man kom. Många tvingades bryta loppet av olika skäl utmed banan. Detta måste omgående meddelas till målet:

– Målet, målet, Kairo kallar. Två brutna åkare med nummer

Åtskilliga var också de åkare som föll raklånga i vattnet på banan och mer eller mindre fick simma för att ta sig upp igen. Det var många som muttrade om att de inte visste att de anmält sig till ett triathlon – skridsko, löpning och simning...

Modern Askunge

En av de snabbaste åkarna gick bland funktionärerna under arbetsnamnet Askungen. Hon hade tappat en sko ur sin ryggsäck ute på banan, men de som plockat upp skon lyckades aldrig komma ikapp henne. Inte heller visste de vilket åkarnummer hon hade. Skon lämnades in i sambandsvagnen, men ännu sent på eftermiddagen hade ingen kommit för att hämta (prova) den...

Fyrhjuling över vatten och is

FRO:aren Philippe Åhlund var en av de fem som körde Vikingarännets fyrhjulingar utmed banan. Fram emot eftermiddagen gav han sig iväg bort mot Hässelby för att vid behov ploga banan och för att vara beredd på att bistå åkare som råkat illa ut. En kontroll av isläget var inte uppmuntrande, men på själva banan skulle det ändå vara helt ok att köra.

– Lite scary, sade Philippe och log bistert. Iklädd flytoverall och hjälm drog han sedan på gasen och gav sig iväg över isen utmed banan så att vattnet sprutade bakom honom.

Årets Vikingaränn går nog till historien som det blötaste av de elva lopp som hittills körts.

Filippe Åhlund på sin fyrhjuling beredd att åka ut på banan

Städning dagen efter

Dagen efter Vikingarännets röjs det upp i FRO Stockholms lokal. Mängder av kartonger fyllda med radioutrustning fyller borden. Utrustningen ska besiktas för att sedan kunna användas vid nästa sambandsuppdrag. En viktig del i arbetet är att ladda batterier för de handburna radioapparaterna.

Vi som hjälper till är ett glatt gäng som träffas varje måndag. De flesta är i pensionsåldern och får här tillfälle att träffa kompisar samt delta i FRO:s olika frivilliga verksamheter. Utrustning vi nu tar

itu med är inköpt med inkomster från sambandsuppdrag, skänkt överskottsmaterial samt med medel ur fonder.

Sambandsuppdragen har under åren varit många. Den i grunden väl kunniga personalen har vidareutvecklats i med att ha deltagit i uppdragen. Avancerad utrustning för detta har successivt växt fram. Detta frivilliga arbete har resulterat i en fullgod täckning av det åtta mil långa Vikingarännets.

Torbjörn Appelgren

Susanne Månsson och Gunilla Åkesson i samarbete med sambandet

Ett släktträd i äkta FRO:anda

Text& bild: Lillemor Bohlin

FRO är en organisation för hela familjen sägs det hela tiden. Gunilla Åkesson i Kristianstad har tagit fasta på den meningen, hon har hela sin familj med som medlemmar och större delen i hemvärnet.

Gunilla Åkesson var en av grundarna till Kristianstadsavdelningen 1973 då hon blev satt som sekreterare, en position hon har kvar än idag. Gunilla har tre barn som tidigt fick följa med på aktiviteter och möten, då fick man inte bli medlem före man var 15 år. Den givna presenten det året var ett medlemskap.

Så nu var det fyra medlemmar i familjen, barnen Susanne Månsson, Lillemor Bohlin och Maine Strömbeck.

Lillemor blev tidigt aktiv i ungdomsverksamheten och stannade där i 20 år innan stafettpippen lämnades över till en yngre förmåga. Här var det naturligt att ta med Gunillas barnbarn i verksamheten. Antalen barnbarn är nio stycken och alla är medlemmar och antalet medlemmar är nu uppe i 13. Givetvis kom maken Willy med

som medlem.

Nu finns även svärsöner, de kan ju inte vara utanför och antalet är uppe i 17 släktmedlemmar.

Är alla aktiva i föreningen?

Nej inte alla men en del är det. Gunilla själv är sekreterare i förbundet Norra Skåne och i Kristianstadsavdelningen. Lillemor är vice ordförande i förbundet och avdelningen.

Susanne är utbildningshandläggare i förbundet och ledamot i avdelningen

Carl-Gustav är revisor i förbundet och suppleant i avdelningen Anders är revisor i avdelningen

Therese är ledamot i avdelningen och ungdomsledare. Maine flyttade till Blekinge och arbetar som ledamot i förbundet där. Eftersom Gunilla har varit aktiv i hemvärnet sedan 1982 var det ett naturligt val att även där få in så många som möjligt . Gunilla började som signalist och gick vidare till sambandsgruppchef,efter ytterligare några år blev hon sambandsbefäl. Efter lite omorganisationer sitter Gunilla nu som sambandsgruppchef i ett bevakningskompani, i samma kompani finns Carl-Gustav.

I bataljonsstaben sitter Lillemor som sambandschef och Anders som ledningssystemsbefäl. I ledningsplutonen som ingår i bataljonsstaben finns Susanne som sambandsgruppchef och Therese som signalist.

I det andra bevakningskompaniet finns Niclas som plutonssignalist.

I ett av insatskompanierna finns Richard som signalist, detta gör att det finns ett kompani där inte vår släkt är involverad.

Maine är sambandschef i grannbataljonen i Blekinge med Inge som hemvärnssoldat i ett kompani.

Victoria flyttade till Ystad och finns som sambandsgruppchef där med pojkvännen Marcus som hemvärnssoldat.

Therese tyckte att detta inte räckte utan hittade kärleken under en KFÖ och utvidgade släkten på det hållet, Oscar är hemvärnsman i Gunillas kompani.

Kanske blir även de nya pojkvännerna FRO:are? Då blir vi 19 medlemmar

Om jag räknar rätt har 13 av 19 hemvärnsavtal, är det någon som slår detta?

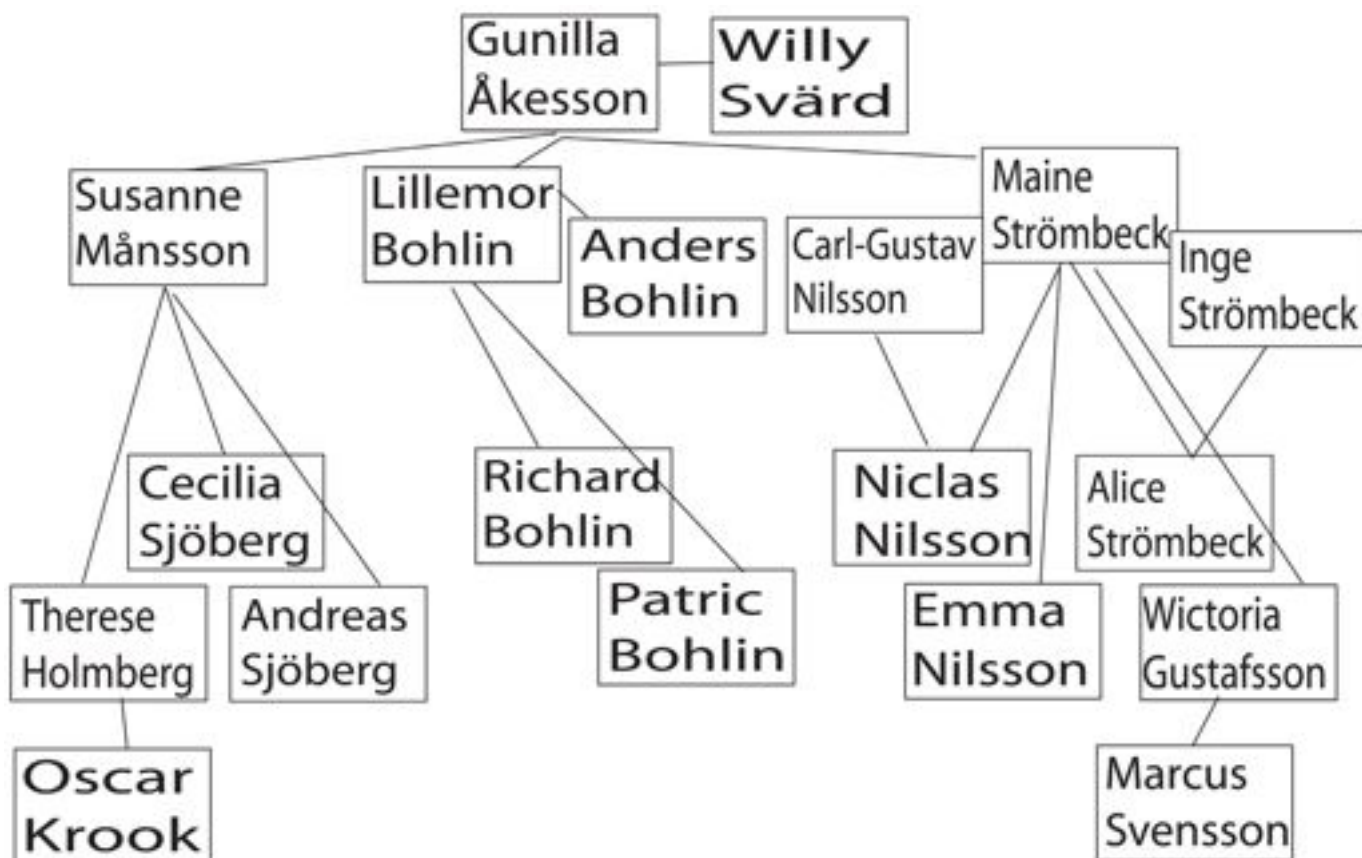
Hur fungerar då samarbetet med så många som är släkt?

- Det fungerar bra, när vi har grönkläder är vi våra befattningar och inte släktingar. Det är viktigt att ha det förhållandet annars hade det nog inte fungerat, säger Gunilla.

Gunilla kallas aldrig mamma eller mormor utan Gunilla under övningar, under fritid på övningar blir det mormor och lilla barnbarn. Det har aldrig blivit ovänskap på grund av släktskap.

Hur känns det då Gunilla att ha åstadkommit allt detta, för det är ju trots allt du som har startat denna trend i släkten?

- Jag känner bara stolthet och hoppas alla är med för att de vill och inte känner sig tvingade. Men jag hör bara gott om mina kära barn och barnbarn när det pratas om dem under övningar.

Med RAKEL i Göteborg

Text & bild: Sara Nilsson

I förra numret av FROnytt kunde man läsa om hur RAKEL troligen kommer att användas i FRO i framtiden. Här kommer ett praktiskt exempel: I Göteborg har FRO anordnat en RAKEL-kurs för hemvärnspersonal.

Det är 15 grader kallt när 14 elever anländer till Kåringberget i Göteborg för att delta i grundkursen "RAKEL i försvarsmakten". Många har dagen till ära tagit på sig vintermössan och kurschefen Kenneth Wassberg har anbefallt "förstärkningsplagg med". Vid minus 15 är det kallt på Kåringberget. Stora väskor med extratröjor och vantar står uppstapade mot väggen i lektionssalen. Dagen inleds dock inomhus med ett längre teoripass kring RAKEL

(Radiokommunikation för effektiv ledning). Tomas Svensson från FRO Skaraborg ger eleverna en inblick i hur systemet fungerar. Det handlar bland annat om hur nummerserierna är uppbyggda, om olika typer av anrop och om tekniska data.

Kenneth Wassberg från FRO Elfsborg informerar om hur systemet ska användas i försvarsmakten och berättar om förutsättningarna för RAKEL i Elfsborgsgruppen. Försvarsmedicinskt Centrum har utbildat sina militära insatschefer (MIC:ar) i RAKEL, det gäller även de insatschefer som tillhör Elfsborgsgruppens fyra hemvärnsbataljoner. I den speciella MIC-ryggsäcken som används vid larm finns en terminal som kan användas för samverkan med civila myndigheter vid insatser av olika slag.

På papperet är nog tanken att varje pluton i framtiden ska ha tillgång till en RAKEL-terminal, men dit är det ännu långt, säger Kenneth. Eleverna kommer från flera bataljoner och har olika befattningar i hemvärnet. Här finns sambandsgruppchefer, signalister, stabssassister, plutonchefer och ett personalbefäl. Alla är ivriga att få lära sig att hantera stationerna, Ra 1434 som RAKEL

heter i Försvarsmakten. Men Tomas Svensson har haft kurs för ivriga knapptryckare förr – han delar ut stationerna redan från början men avvaktar med batterierna. När eleverna har bekantat sig med innehållet i tillbehörspåsen, är det dags att koncentrera sig på den lilla röda knappen på terminalens ovasida. Det är ett larm och går direkt till FMKC, Försvarsmaktens kommunikationscentral. När alla har nickat att de har förstått larmfunktionen delas batterierna ut och den praktiska delen av utbildningen kan ta sin början.

Det blir en ny begreppsdjungel att kliva in i – det är DMO och TMO och ISSI och andra förkortningar. Det är mappar och talgrupper och en telefonbok som ska programmeras. Eleverna jobbar koncentrerat och arbetar sig igenom de olika trafikövningarna. Det signaleras på svenska, för som det står i försvarets Metodhandbok RAKEL: "Övriga användarorganisationer använder ej engelska trafikuttryck. För att undvika missförstånd skall all signalering i Försvarsmaktens RAKEL-stationer genomföras med svenska trafikuttryck".

Rätt som det är, är det sent på lördagskvällen och dags att packa ihop. Ingen har förfrusit näsan i snålblåsten på Kåringberget – trafikövningarna genomfördes inomhus. Den elev som har haft längst att åka till kursen är Cecilia från Hjo. Cecilia tillhör Kåkinds bataljon i Skaraborgsgruppen och har hanterat Ra 1434 förut. Hon är nöjd med utbildningen, och tycker att den var värd den långa tågresan: – På vår senaste KFÖ fick vi prova RAKEL, men jag hade ingen formell utbildning. Den här kursen

Cecilia arbetar koncentrerat

Radioövning med lågeffektstationer

Den 15 maj 2011 genomförde FRO Stockholm i samarbete med privatradioklubben Pristo/SK0MG och ARS (AmatörRadio för Samhällsskydd)denna övning vid en radiodag på Rudans friluftsområde i Haninge beläget tre mil söder om Stockholm. Målet med övningen var att ge ägarna till QRP-stationer möjlighet att prova sina ”riggar” över olika distanser.

Under vintern hade många sändaramatörer över hela Sverige byggt QRP-stationer, både enskilt och vid grupparbete i radioklubbarna.

En trevlig byggsats är den engelska MKARS 80 som sänder LSB på 80 meter och A2 (tontelegrafi) med adapter. Byggsatsen var även mycket populär under byggkvällarna hos Pristo/SK0MG. Denna vinter ska man där fortsätta byggkvällarna med en matchande antennavstämningseenhet.

ARS HQ-station och några av Ledningscentralerna var aktiverade för att fungera som motstationer vid radioövningen. Tyvärr vräkte regnet ner över stora delar av Sverige under de tre morgontimmarna som övningen

pågick. Trots att vädrets makter inte var oss nådiga rapporterades ett 80-tal kontakter med QRP-stationer från Gällivare i norr till Skurup i söder. Resultatet visar att de små 5W-stationerna kan vara mycket användbara för kommunikation till exempel i nödlägen.

Gunnar Persson
/SL480

Utvärdering av regional utbildning

Regional utbildning på Rakel för hemvärnspersonal i Enköping är nu utvärderad.

FRO Södermanland genomförde en helg i november en grundutbildning på Rakel-stationer på Ledningssregementet i Enköping. Kurschef var Bo Eriksson, Flen och huvudinstruktör Patrik Larsson från Västerås.

Både elever och kursledning säger i sina rapporter att utbildningen är mycket lyckad. Sammanställningen av enkäterna gav höga poäng; medel på 4,3 till 4,9 av 6 möjliga på samtliga områden. Jodå, det fanns några 3,5 och några 6,0 också.

- Det märks också på de mail och telefonsamtal som kommit från huvudsakligen mitsverige. Man undrar när nästa utbildning ska gå. Det blir en fråga för andra att besluta, säger kurschefen Bo Eriksson.

Det finns två problem; det ena är klassiskt: utbildningarna på sambandssystem behövs innan man kan hantera utrustningen. Det är svårt att få rätt ”timing”. Är man ute i alltför god tid hinner eleverna glömma mycket.

Det andra problemet, specifikt Rakel, är att personalen inte vet om och när de kommer att få en Rakelstation i handen i ett skarpt uppdrag. I värsta fall fortsätter stationerna att ligga inlåsta i något säkerhetsskåp hos utbildningsgruppen och när de behövs är de som utbildats ”ringrostiga”. Önskemålet är att utbildningsgrupperna anordnar några övningsstillfällen under året där Rakelstationerna tas fram och används.

Examination genomfördes på söndagseftermiddag. Dels en skriftlig teoridel (krav för G minst 7 av 10 poäng) och dels en praktisk del

där eleverna gjorde ett tiotal inställningar, skapade talgrupper och programmerade skanning. När eleverna höll upp sina telefoner för kursledningen kunde det enkelt verifieras att rätt åtgärder hade genomförts.

Innan kursavslut genomfördes sedvanlig enskild och gruppenkät. Det blev flera tillfällen till frågor, fördjupningar och demonstrationer under dagarna. Övernattning och frukost skedde på logement och lunch och middag åt vi ute ”på stan” alltså i Enköping.

Bo Eriksson

Ungdomar på vinterkurs

Text: Mathias Eriksson och Helena Battersby

Bild: Mathias Eriksson

Nyheten för i år är vinterkursen i Ånn för ungdomar som genomfördes den 24/2- -26/2.

Det var 16 som sökte och 14 fullföljde. När vi besökte kursen så träffade vi dessa glada, entusiastiska och positiva elever både tidigt på morgonen när de fick skotta massor med snö eller när maten var försenad. Under dessa fyra dagar så har eleverna naturligtvis haft sambandstjänst med både radio 180 och kortvåg i vintermiljö. De har också fått lära sig vad kylan gör med utrustningen. Ett populärt inslag var bandvagnstolkningen som för en del var ren njutning medan de som såg ett par vita blixten för första gången nog var som gladast när (pr) övningen var över.

Sista natten tillbringades i tält med alla förberedelser som att skotta ner tältet till backen, göra plats att äta och förvara all utrustning. Innan eleverna fick sova lagades mat på enmanskök. Sista dagen började med egenvård och därefter revs förläggningen och all snö som dagen innan skottades bort skulle nu tillbaka. När den första skottningen var över så var det dags för skottning nummer två och snökojan skulle grävas ur. Desto längre tiden gick och ju tröttare eleverna blev så blev också sekunderna för vila allt viktigare.

När vi träffar eleverna första gången på fjället så lyste solen och snön glittrade. Det var bra väder för utbildning. Vi träffade både elever som gjorde sin första

kurs och de som gör sin sista som ungdom. Några av dem kommer vi att träffa på grundkursen för ledningssystemoperatör i Höllviken i sommar. Somansvariga för ungdomsverksamheten är vi stolta över att ha inspirerat dessa ungdomar till att fortsätta i våra uppdrag. Hoppas att fler ser denna rekryterings-möjlighet. Det är glädjande är att våra kurser är intressanta för andra ungdomar i frivilligorganisationerna. På den här kursen var det elever från Lottorna och FVRF. Detta borgar för ett bra samarbete långt fram i tiden. Utvärderingen var som den brukar mer av allt och positiva omdömen. Snart ses vi igen med samma glada anda.

Robin Nilsson, Filip Nord och Lottakårens Lovisa Törnvall har fullt fokus på utgrävningen av snökojan

Solen värmer skönt även i februari och då får till och med mössan åka av till slut

Picknick i det vita. Efter allt skottande är det extra gott med köttbullar och makaroner

Möte på hög nivå

Text och bild: Daisy Balkin Rung

En måndagseftermiddag i slutet av januari träffade FROnytt Sveriges FN-ambassadör i New York. Det blev ett samtal som mest handlade om FN:s fredsbevakande styrkor. Frågorna var många, men en timme går fort och många frågor blev obesvarade. Men intervjun blev trevlig, avslappnad och mycket matnyttig.

Det var inte utan att jag var lite nervös när jag stod i hissen på väg upp till 46:e våningen där Sveriges ständiga FN-representation ligger. På One Dag Hammarskjöld Plaza. Väl inne på ambassadör Mårten Grunditzs kontorsrum har man en utsikt som heter duga. Över Hudson River och inloppet till

New York:

- Den är fantastisk, det håller jag med om, säger ambassadören när jag står helt handfallen och tittar. Med under intervjun är också ambassadrådet Gunnar Aldén.

- FN's fredsbevarande styrkor har utvecklats kraftigt de senaste 10 åren. Sedan 2000 har en reformprocess pågått för att effektivisera styrkorna. Generalsekreterare Ban Ki Moon har engagerat sig och flera framsteg gjorts, säger Mårten Grunditz.

Uppdragen måste dock bli mer specificerade, skydd för kvinnor och barn ska vara väl definierat och för civila överhuvudtaget, måste detta intensifieras.

– Trupperna ska vara ordentligt

“FN's fredsbevarande styrkor har utvecklats kraftigt de senaste 10 åren.

FN-ambassadören Mårten Grunditz

tränade i fredsbevarande med en kompetent befälhavare. Bättre samordning och bra utvecklade handböcker är också oerhört viktigt i arbetet säger Mårten Grunditz. FN måste också minska uttryckningstiden. Insatserna saknar också vissa militära förmågor. Till exempel när det gäller förflyttningar, FN lider brist på helikoptrar. Även koordinering mellan fredsfrämjande och fredsbyggande är ett viktigt område att utveckla. Reformarbetet är dock på god väg. FN har blivit bättre på fredsbevarande, men självklart återstår en hel del arbete.

I det fredsbevarande arbetet ingår många olika saker. Sådant som vi hemma i Sverige kanske inte tänker på. Det är allt från själva försoningsprocessen, se till att utföra val, få fångelser och domstolar att fungera och mycket, mycket mer.

– Det är en stor och långsam process. Att få igång en fungerande rättstat, en fungerande polis, åklagarväsende och domstolar är inte något som löses på några veckor.

Ambassadrådet Gunnar Aldén håller med och kompletterar:

- Det kan också noteras att FN

idag har ett närmare samarbete med regionala och subregionala organisationer för att ta sig an dessa breda uppgifter. Inte minst gäller det i Afrika, där den Afrikanska Unionen och den västafrikanska samarbetsorganisationen ECOWAS kan nämnas.

Sverige har också en lång tradition av deltagande i fredsbevarande operationer. Alltifrån Mellanöstern och Afrika till Koreahalvön, Kashmir och Cypern har varit föremål för svenska insatser. En av de mest kända var måhända insatsen i Kongo i början av 60-talet, men så sent som 2004-2006 deltog Sverige med trupp i FN:s insats i Liberia. Just idag – med svensk trupp upptagen under annat befäl i Afghanistan och på Balkan – är vårt militära bidrag till FN:s insatser begränsat till ett 30-tal officerare. Det polisiära bidraget är ungefär lika stort.

Under samtalet med dessa pålästa gentlemän serverar Gunnar Aldén kaffe och vi glider in på vikten av att FRO:s medlemmar får läsa om arbetet inom FN.

– Jag känner lite speciellt just

för FRO, jag gjorde lumpen som signalspanare, säger ambassadören med glimten i ögat. Att det inte är varje dag de får besök av tidningar från de frivilliga försvarsorganisationerna framgår också och som chefredaktör för FROnytt blir jag lite extra stolt med tanke på det arbete de båda lagt ner på förberedelser inför intervjun. Sådant värmer.

FN:s arbete har också förändrats med åren. Idag är FN ofta engagerat i konflikter som rör motsättningar inom en stat, snarare än såg ett vapenstilleståndsavtal mellan två stater. Det innebär att arbetet har blivit mer komplext och ställer nya krav på förhandlare och fredsbevarande trupp. De skall hantera alltifrån etniska och religiösa till sociala motsättningar. Samtidigt skall man hjälpa landet till en politisk process, ofta med en rad olika rebellrörelser inblandade.

Mörkret har lagt sig över New York och neonskyltarna över Manhattans skyline syns från 46:e våningen. Intervjun är över och nervositeten har för längesedan lagt sig. Med ett leende lämnar jag vår representation och går ut i New York-vimlet.

Nytt från generalsekreteraren

Flytten till Lilla Nygatan har gått mycket bra! Vi känner oss väldigt välkomna av Sveriges Lottakårer och övriga i huset. SLK har tagit över vår ekonomihantering och även det fungerar väldigt bra!

Jag fortsätter att besöka utbildningsgrupper och förbund. Har besökt bland annat Örebro och Värmland. Nästa i tur är Umeå och därefter Gävle. Bra möten med syfte att informera och underlätta samverkan/dialoger.

Anmälningssläget till årets kurser är ganska bra, men kan bli bättre, läs Nyckeln för mer information.

Central dialog med alla förband är genomförd. Mycket bra resultat! Detta innebär en bra rationalisering och ett utmärkt tillfälle att träffa representanter för vår kund, Försvarsmakten.

Budgeten för verksamheten 2012 är nu klar. Vi kan genomföra nästan all planerad kursverksamhet, vilket glädjer mig mycket! Fördelning till förbunden kommer nu att ske.

Rekryteringsprojektet för Stockholmsområdet drar nu igång. Jag hoppas på lika stor framgång som i Göteborgsområdet. Näst i tur blir Blekinge- Kronoberg i höst.

Amatörradio i FRO

Som de flesta av er vet har PTS uppdragit åt tre organisationer att förrätta sändareamatörprov samt att utfärda licenser. En av dessa organisationer är FRO. De övriga SSA och ESR. Förbund och avdelningar kan nominera kandidater till provförrättare. De nominerade ska ha gedigen kunskap i radioteknik och god kännedom om amatörradiotrafik. Goda referenser från egen klubb, avdelning eller förbund är ett annat krav.

Lars Nordgren är central handläggare.

FRO Signalungdom

I år så kan du som har genomfört FRO ungdomskurser söka som repetitör. Repetitör är ett biträde till instruktörerna på kursen som ordnar fram övningsmateriel, agerar hjälplärare, deltar i kursplanering med mera, mm. Detta är ditt första steg på vägen till ungdomsledare eller instruktör inom FRO. Efter genomförd kurs får du ett skriftligt omdöme som du kan lägga till i CV samt muntliga tips från din handledare. Under kursen så går du på elevförmåner det vill säga resa, boende och mat är fritt. När kursen är genomförd får du en premie. Kursen söker du som vanligt på: fro.se/utbildningskatalog

Sista anmälningssdag

Den 30 april är sista anmälningssdag för grundkurs, Ra180 och sommarläger ungdom.

På första plats

Hej Håkan Augustsson, du har vunnit den individuella rekryteringstävlingen. Grattis! Hur många medlemmar har du värvat?

– Jag har värvat sju medlemmar. Vi i FRO Norrköping har visat upp oss och det har blivit bra resultat. Man har helt enkelt blivit intresserade av oss.

Varför fick du för dig att rekrytera?

– Det är viktigt för mig att FRO inte minskar i medlemsantal. Det brinner jag verkligen för. Och att vi har aktiviteter för våra medlemmar.

Hur länge har du själv varit aktiv inom FRO?

– Sedan 1972 när jag blev medlem. Då var det radiointresset som gjorde att jag aktiverade mig.

Var är du aktiv någonstans?

– Är ordförande i FRO Norrköping. Praktiskt eftersom jag bor i Norrköping.

Vi på FRO nytt gratulerar återigen och önskar Håkan lycka till med sitt fortsatta engagemang.

Vinnare i rekryteringstävlingen 2011

Här är resultatet för rekryteringstävlingen 2011. I den individuella tävlingen gällde det att värva så många nya medlemmar som möjligt. Första plats blev delad med 7 rekryterade medlemmar. Två förstapriser om 3 000 kr och två tredjepriser om 1 000 kommer att betalas ut.

Placering	Vinnare	Antal
1	Håkan Augustsson, Norrköping	7
1	Benny Nord, Halmstad	7
3	Peter Dahl, Alingsås	5
3	Sten Söderberg, Östersund	5

I förbundstävlingen är vinnaren det förbund som procentuellt ökat sitt medlemsantal mest under året. Vinnare är FRO Gotland med 23% ökning följt av FRO Halland (15%) och FRO Nordvästra Götaland (11%). Priserna är 10 000 kr, 5 000 kr resp 3 000 kr. Vi gratulerar vinnarna och tackar för ett bra jobb.

Tidningskonferens

Text: Sara Nilsson

En lördag i mitten av februari träffades FROnytts chefredaktör Daisy Balkin Balkin, layoutansvarig Stephanie Rung, FROnytts ansvarige utgivare Kent Ahlqvist, samt tidskriftens alla redaktörer på hotell Stinsen i Hallsberg för en utvecklings- och framtidskonferens. Under helgen presenterade bland annat den ganska nyträdde chefredaktören sin bild av hur tidningen ska se ut – den ska vara professionell och den ska innehålla något för alla.

Bland redaktörerna finns förstås Marie Nedinge och Lillemor Bohlin.

De har vid det här laget hunnit uppleva fyra chefredaktörer och visar tack och lov inga tecken på att krokna. Några av redaktörerna är däremot nya på jobbet, till exempel Totte Fleischer som kommer att verka som ungdomsredaktör.

Vi försöker hålla oss uppdaterade på vad som händer i förbunden, men vi missar säkert mycket. Tyvärr är vi dessutom geografiskt koncentrerade till Sverige söder om Dalälven, men vi är flyttbara. Hör gärna av er till någon oss om det är något ni vill att vi ska bevaka eller om ni har synpunkter på FROnytt!

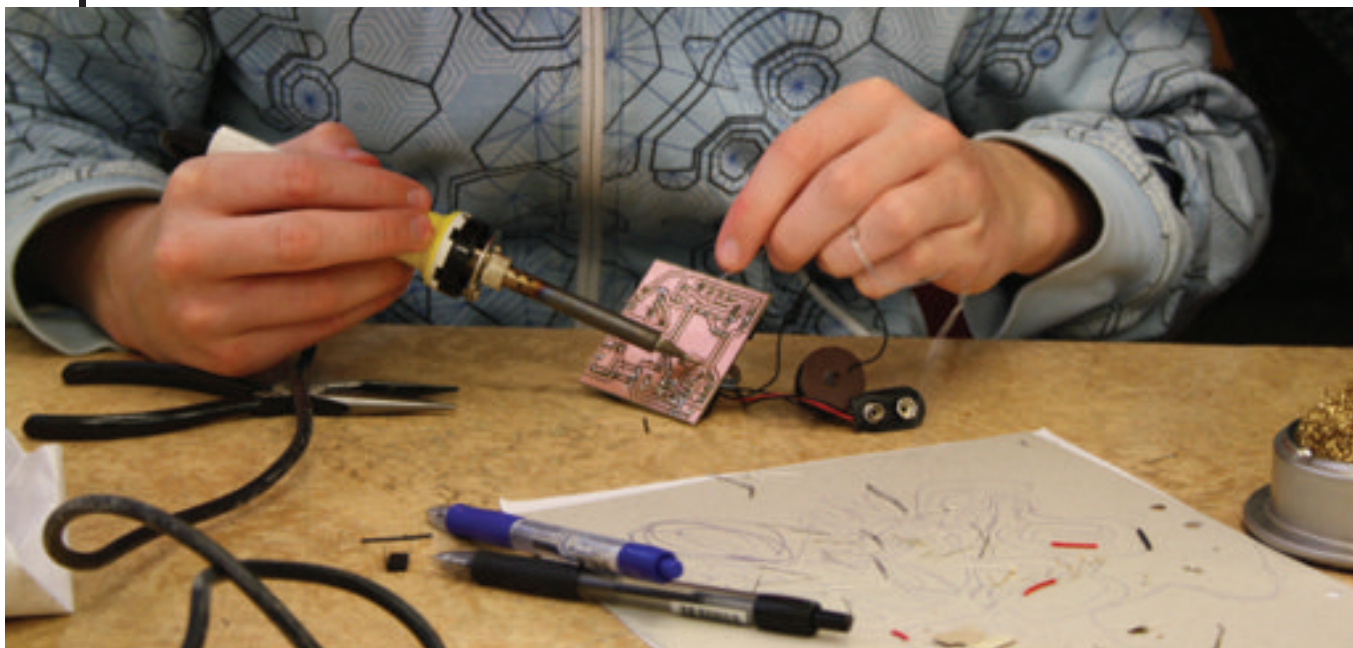
Daisy Balkin Rung, chefredaktör,
daisy.balkin@fro.se
Stephanie Rung, layout,
stephanierung@hotmail.com
Kent Ahlqvist, ansvarig utgivare,
kent.ahlqvist@fro.se
Totte Fleischer
totte.fleischer@fro.se
Lennart Benson
lennart.benson@fro.se
Torbjörn Appelgren
torbjorn.appelgren@fro.se
Marie Nedinge
marie.nedinge@fro.se
Lillemor Bohlin
lillemor.bohlin@fro.se
Sara Nilsson sara.nilsson@fro.se

Stående från vänster: Marie Nedinge, Daisy Balkin Rung, Sara Nilsson, Lillemor Bohlin, Stephanie Rung

Sportlovsaktivitet

Här provar man lödning

Text: Sara Nilsson

Bild: Peter Dahl

Vecka 7 var det sportlov i Västsverige, och då passade Peter Dahl och Kent Fagerberg i FRO Alingsåsavdelning på att anordna en aktivitet som riktade sig till ungdomar i trakten.

De annonserade i den lokala tidningen och en dag under veckan kom ungdomar till lokalen i centrala Alingsås där de bland annat fick prova på att löda, hantera en Ra

145, använda fälttelefonen, försöka upprätta en Ra 146 med förbundna ögon samt gå en tipspromenad med både allmänna frågor och teknikfrågor.

Peter Dahl har själv precis passerat "bäst-före-datumet" för gå ungdomskurserna, och nu brinner han för att andra ska hitta till FRO:s ungdomsverksamhet. I sommar kommer han att gå både ungdomsledarkurs och en HF-kurs.

När FROnytt pratar med Peter är han mycket nöjd med aktiviteten och tror att den kan bidra till att FRO får nya medlemmar. Han berättar att Alingsåsavdelningen planerar en liknande aktivitet till sommaren.

– Men nästa gång ska vi göra mer reklam för vår aktivitet, säger Peter. Vi ska också se till att vi får mer planeringstid, det är viktigt att det blir bra aktiviteter.